

פרוצליל

לא כדאי לשכוח את העבר

רובכם מכירים את האימרה כי "ההיגיון צבא נעצר בשג' שלא נתן לו לעבור". לא כל אדם בעל טעם, מצליח להפגין טעם עיקבי. בעיה אחרונה לפני שניגש לעניינינו הפעם, היא כי טעמים על רקע תרבותי וסוציולוגי הורים לך לחלוטין, לא תמיד יראו הגיוניים. בכל זאת, אולי הם כן?

הקדמה זו נועדה להצביע על ביקורת המוסיקה האנגלית והאמריקאית. מילים קצרות על הבריטים: הם ידועים ככאסחנים לאיטנים. רובם בנו לעצמם שם של "לא אוהבים שום רבר ורואגים להביע כבירור את דעתנו". ביקורת התקליטים שלהם מעוררת יראה. רבים מהקוראים איברו משום כך, משום מצעפעעולה ברור זה, את אמונם ועניינם כביקורת הוו. או התחילו הכותבים, כאין כבירה, להתרכך, להיפתח, להיות מעט יותר הגיוניים.

ומה קורה בארצות-הברית? בשבוע מסויים אני קורא ביקורת מהללת על תקליט, אשר, לדעתי, הוא מזוויע, לא רע. מזוויע, אולי הטעם שלנו שונה? מייד, בגיליון הבא, קוטלים אלבום, אשר

מוסיקאים ריצ'ארד ולינדה ת'ומסון יראו את האורות בלילה

הוא לפחות טוב, אם לא יותר מכך. מה קורה שם? זה די פשוט: עיקרון הסיקור האמריקאי עובר חוק מאור על מורשת-העבר, השוואות עם הפקות האמן ושמותיו לסיגנון בעבר, חסר או נטל נעוריו, וכיוצא באלה.

את ההשוואות הללו הם לא כותבים בביקורת, אבל הכל מבוסס על מחשבות כאלה. יוצא שאתה קורא ביקורת, או סקירה, ואחר מאזין לאלבום ולא מבין על מה, לחיוב או לשלילה, דיבר הכותב.

שם זר לחלוטין. כבר מזמן אני קורא את הביקורות הללו כמיני שעשועו, להשוות, במעין טוטו את הערכותיהם שלי. משום כך התייחסתי לביקורת מצויינת, אשר הופיעה, לאחרונה, כי רולינג סטון האמריקאי בארצות מסויימת. קורא לודר כתב שם על צמד, הנשוי כחי היסיוני, בשם ריצ'ארד ולינדה ת'ומסון. הוא טען כי אמריקאים רבים אינם מכירים אותם, או אינן מתיישים להודות כי גם לי שמם היה זר לחלוטין.

פסקות-הפתיחה של לודר היו טעונות התל-הבות והקניית חשיבות לצמד: "תאר לעצמך שאתה פוגש כאן, בשנות ה-80, כתב לודר, 'מישהו אשר מעולם לא שמע אודות ג'ימי הנדריקס, אשר מעולם לא הושפע מחמימות אמני חברת מוטאון, שדרך איה צירוף מקרים כלייאמן, הצליח להישאר בלתי-מודע לחלוטין לשיטוף הפעולה בין לנזן ומקרטני... זו אפישות די בלתי-אפשרית. לעומת זאת, אמריקאים רבים עדיין אינם מודעים לעבודת ריצ'ארד ת'ומסון, הגיטאריסט המוכשר, המלחין והזמר ואשתו, לינדה, הנחשבת ככמה חוגים לזמרת הטובה ביותר של מוסיקת הפופ."

יום אחרי קריאת הביקורת הוו, פגשתי כי מיקרה אלבום מיוכא של הווג ת'ומסון. שמו אני

רוצה לראות את האורות הבהירים הלילה. זהו אלבום הראשון, משנת 1968, והוא מצויין. עד 1982, שנה בה נפרדו בני הווג והוציאו לאור את תקליטם תירו באורות, הקליטו שישה אלבומים. רובם אזלו מהשוק לפני שנים ורק כשבועות אלה הטיבה אותם חברת תקליטי קרטיינג האמריקנית מחדש. זו חברת תקליטים

גיטאריסט מתיני יחיד גם בארץ

קטנה. היא שייכת למפיקם לשעבר של להקת ועידת פיירפורט, ג'ז בורד.

ריצ'ארד ת'ומסון הוא כאמת גיטאריסט, מלחין וזמר מצויין, ושירתה של לינדה מעמירה אותה בכבוד לצד ג'וני מיטשל המעולה. כותרות, דוגמת כאשר אניע לגבול, קמל ומת, במקום בו מתגלגלים השיכורים ובקצה הקשת מכילים תמילים טובים מאוד, המלווים לחני רוק עדין ברמה גבוהה. כדאי לנסות.

מה נשמע

מיקוד 02215

● הגיטאריסט המלחין ג'א'פיוו'ן, פאט מתיני, צוחק אל קהל הרוכשים הפוטנציאלי של גירסת הגיטארה של מחשבה-הסינטיזור סינקלוויר 2, בפירסומת של החברה המייצרת אותו, ניראינגלנד דיגיטל. אולי בעוד כמה חודשים נראה את מתיני מחייך גם בארץ. במיסגרת כמה הופעות. אגודת אי-סי-אם עושה מאמצים רבים להביא גם אותו בין אמני חברת התקליטים האירופאית אשר ביקרו בעבר ויבכרו בעתיד. אחרי סאש מיקושי, ראלף טאונור וג'ון אברברומבו בעבר, תכלול הרשימה, בעתיד, את נדה וסקונסלום בכלי-הקשה לצד אגברטו ג'יסמונטי, להקת קורודה בהשי תתפות דון צ'רי הידוע. להקת אורגון, פאט מתיני וקית' ג'ארט.

● בית-הספר למוסיקה ברקלי, אשר כי בוסטון, מציע קורסי-קייז מרוכזים לכל המעוניין. אם שקלת נסיעה לארצות-הברית הקיץ, כדאי שהצעות תהיינה ידועות: מרובן בקורסים בחקר-קריירה, המעניקים מבט קרוב יותר על חיי וקשיי המוסיקאי המיקצועי, פיתוח-כישורים, שבהם ניתן להתרכז בכיוצו, הלחנה/עיבוד, הפקה מוסיקלית וטכנאות-אולפן, הלחנה לסרי טים או מוסיקה אלקטרונית-סינתטית.

בנוסף, מריץ בית-הספר הזה תוכנית-קייז, המאפשרת לקחת קורסים היום, בהרכב ובסגל המעביר אותם, לאלה המועברים בשנת הלימודים הרגילה. למידע נוסף, פנו למשרד הקבלה ברקלי, מרור סי. 5, רחוב בוילסטון 1140, בוס' טון, מסשוצס. המיקוד הוא 02215.

לא קד, ב'אדם!

מסקול סירטו של פרנצ'סקו רוסי, בר'מן — קטעים מהאוסף בהלחנתו של ג'ורג' ביזה — איסטרוניקס.

הנוהג המקובל של הטבעת תקליטי קטעים נבחרים מתוך אופרות תמיד נראה לי מוזר. אוספי של אריות מאופרות שונות כבר מציג היגיון רב יותר מצירוף קטעים סופיים מאופרות בודדות. ריגעי מוות אצל ולג'רו, או תיאורי-בגידה אצל ד'וניצ'י מוצדקים יותר מקטעים או ריגעי-שיא כאופרות בודדות. הפעם מנצח לורין מאזל על התזמורת הלאומית של צרפת, מקהלת הילדים ומקהלת הרדיו הצרפתי, ג'וליה ג'נסון, סלאפיו דומינגו, רוג'רו ריימונדי ופ'ית' א'שאם. באיכות הטבעה טובה למדי זוכים לשלושה קטעים מהמערכות הראשונה והשנייה,

אנרכיה

בלהקה המאוחדת

צה'ל '84 — תחיימת המתים המזורה של מדינת הלהקת הצבאיות — הפקה: מיפקדת קצין חינוך ראשי / ענף תרבות. ברך תל-אביבה מחיפה, שמעיה נרדיו את גיבעת התחמושת. זהו שיר להקה צבאית קלאסי. או היה לעוף הזה רית ותיבול מוגדר, אולי מוצדק, אולי חרשני, אולי מיוחז. הפעם עיבדו רמי קליינשטיין ויהודה הגר, מוסיקלית, 10 שירים, כולם שלהם והקליטו אותם עם זמרים ונגנים חיילים. הם סרירים כדוגמת מיכל מלאכי, השרה בקול טוב, ול'אר ריין, הגיטא' ריסט הצעיר והמוכשר והלקס מילואיניקס (דוגמת מיכ' שביב, חיים רומנו ואילן מרביח).

שלום לרעיון ההרכב הצבאי, המופיע, המש' תפשוף, החי הווי קומנאלי מסויים של העבר, הלו

למה את

אוהבת אותי גם היום?

להקת, מנודר' — מושיטיים יד איסטרוניקס.

לפני כמה שבועות חטפת הצצה ללהקת מנודו באיזו תוכנית בידור טלוויזיונית. חוב הסיכויים כי לפני כן לא שמעת עליהם מעולם. זו להקת ילדים פורטרריקאים, עד לפני שנה שרו בלדות שופ בספרדית. אחרי שהחליטו מפיקיהם לנסות ולפצח את השוק האמריקאי, דוכר האנ' גלית, זכו הילדים במהירות מסחררת להצלחה מרהימה. ללננים היו האחים אוסמונד, למושים — האחים ג'קסון.

בארצות-הברית גרים מכסיקאים, ספרדים ופורטרריקאים רבים. מנודו הגיעו לקהל הצעון, בגיל תנכון ובזמן תנכון, המוסיקה הפשוטה והפשטנית שלהם, אשן גרפת מיליוני דולר

הראייה עולה

נסף אך עשה זהב

הווארד ג'ונס — שיתרוך הד אנשי — הד אצ'י.

את הפסנתרן מאוריציו סוליני, המיצגנית לורי אנדרסון המוסיקאי פרנק זאפה אני יכול להעריך ולאחזק, כלי צורך לראותם בהופעה. זה שהווארד ג'ונס מופיע לבדו על הבמה, עם הקלטות והרכה קלידיים אלקטרוניים, עדיין לא מספיק לתקליט. גם עמיתו, התנוצן ומין רקדן-פנטומימאי-סמל אנשי משתנה ג'ד הויל, אינו מספיק לאלפן ההקלטה הממוחז, הדומם, האבוד.

הלהיט מהי אהבה אולי מצדיק את ההקלטות, אך התוצאה לא מצדיקה את הקנייה.

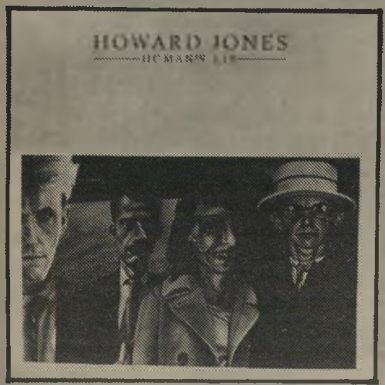
אחד מהשלישית ושניים מהרביעית. מכיוון שכאופרה ארבע מערכות, זכית, כביכול, לטעימה מאוזנת.

מורדניות, ישראל '84 המזורה. לא כתוב, וזה לא מתאים לסי-ביראס, מי מנגן ושר מה היכן (פרט לציון הומרים הסולנים) וגם חסרים תמלילי השירים. מדוע? השיר המיוחד היחיד באלבום זה הוא ישנה שעה, אשר הצליח גם ברדיו ויצא לפני כמה שבועות כתקליט שרדים. הוא של יעקב מ'ורג ורמי קליינשטיין והסולנית היא מיכל מלאכי.

כשבוע, כנראה לא תתאים לאיש בארץ. הם מכוננים היטב לילדי בית-ספר יסודי, ואולי ילדי ישראל ימצאו להם מעט מקום פנוי בין דררס כחול מהדורות חרשות אדומה.

המרודר מעניק לתקליטים חמישה ציונים, לפי הדירוג הבא: תו אחד — רע; שני תווים — חלש; שלושה תווים — סבה; ארבעה תווים — טוב; חמישה תווים — מצויין.